

A Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:	2.Kf.700.062/2022/4.
A felperes:	felperes (felperes címe)
A felperes képviselője:	Független Rendőr Szakszervezet (eljáró képviselő: felperes jogi képviselője kamara jogtanácsos, felperes képviselő címe)
Az alperes:	alperes (alperes címe)
Az alperes képviselője:	alperes képviselője kamara jogtanácsos
A per tárgya:	megbízási díj megfizetése
A fellebbezést benyújtó fél:	alperes (9. sorszám alatt)
A fellebbezéssel támadott határozat:	helyi Törvényszék 8.K.701.163/2021/8.

Í T É L E T

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 25.000 (huszonötezer) forint másodfokú perkiöltséget.

A fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I N D O K O L Á S

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes a peresített időszakban a városi Rendőrkapitányság állományában körzeti megbízottként teljesített szolgálatot, munkavégzésének helye város működési körzete volt. Az alperes vezetője 2017. 2018. és 2020. években több alkalommal több hónapos időszakra fokozott ellenőrzést rendelt el Magyarország teljes közigazgatási területén; 2020. május 1-től május 31-ig, illetve 2020. június 1-től augusztus 31. napjáig pedig az ország több megyéjére – köztük helyi megyére – vonatkozóan. helyi Megye Rendőrfőkapitánya helyi megye teljes közigazgatási területére 2018. 2019. és 2020. években rendelt el több hónapig tartó fokozott ellenőrzést. A kormány a veszélyhelyzet kihirdetéséről szóló 40/2020. (III. 11.) Kormányrendelettel 2020. március 11-től június 18-ig, majd a 478/2020. (III. 3.) Kormányrendelet alapján 2020. november 4. napjától veszélyhelyzetet hirdetett ki. A felperes 2021. július 21. napján szolgálati panaszt terjesztett elő arra hivatkozással, hogy a körzeti megbízotti beosztásához nem tartozóan rendszeresen végzett a körzeti megbízotti működési körzetén kívül és a körzeti megbízotti csoport működési körzetén kívül járőrszolgálatot, járőri beosztáshoz tartozó feladatokat, valamint átkíséréseket és kísérori beosztáshoz tartozó feladatokat, melyek ellátásáért megbízási díj megfizetését kérte. Szolgálati panaszát helyi Megye Rendőrfőkapitánya megalapozatlanság miatt elutasította.

A felperes keresete, az alperes védírata

[2] A felperes keresetében kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest a 2018. július 1-től 2021. március 31. napjáig terjedő időszakra bruttó 956.604 forint megbízási díj és késedelmi kamata megfizetésére. A megbízási díj mértékét az illetményalap 75%-ában határozta meg. Keresetét azzal indokolta, hogy a körzeti megbízotti szabályzatról szóló 26/2015. (XII. 9.) ORFK utasítás (továbbiakban: ORFK utasítás) 21. pontja taxatív meg határozza, hogy mely esetekben lehet a körzeti megbízottat a működési körzetéből eseti jelleggel meghatározott szolgálati feladatra elvonni. Rámutatott, hogy a körzeti megbízott járőrszolgálatba csak kivételesen osztható be, kizárólag a működési körzetében, járőrrel közösen, következőképp a szabályzattal ellentétesen, azon túlterjeszkedve határozták meg feladatait. A fokozott ellenőrzésekkel összefüggésben állította, hogy azok ténylegesen nem valósulhattak meg olyan több hónapos időtartamban, mint amilyeneket a szolgálati panaszt elbíráló határozat rögzít, mert azok nem feleltek meg a rendelet fogalom meghatározásának. Egyébként is úgy vélte: önmagában az a körülmény, hogy valamely időpontban és területre vonatkozóan fokozott ellenőrzést hirdettek ki, nem kellő indoka annak, hogy a körzeti megbízottat a fokozott ellenőrzéssel össze nem függő feladatra – jelen esetben járőrszolgálatra – a működési körzetén kívül igénybe vegyék. Nem fogadta el a szolgálati panaszt elutasító határozat különleges jogrendre történő hivatkozását sem. Keresete jogalapjaként a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. tv. (továbbiakban: Hszt.) 71. § (1) bekezdés a), b) és c) pontját, valamint (5) bekezdését jelölte meg.

[3] Az alperes védíratában a kereset elutasítását kérte a szolgálati panaszt elutasító határozatában foglalt jogi érvei fenntartása mellett, vitatva a követelés valamennyi megjelölt jogalapját. Érvelése szerint a munkaköri leírásban foglaltak alapján a kifogásolt feladatok is a felperes munkakörének részét képezték; másrészt utalt arra, hogy mind a fokozott ellenőrzés, mind a veszélyhelyzet időtartama alatt a körzeti megbízott a működési körzetéből eseti

jelleggel elvonható, a fokozott ellenőrzések elrendelése feltételeinek fennállását pedig a felperes nem vitathatja.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[4] Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 956.604 forint megbízási díjat és annak késedelmi kamatát. Ítéletének indoklásában rögzítette, hogy a körzeti megbízotti feladatok és a járőrfeladatok ellátása elválik egymástól. Kiemelte, hogy a munkakör kijelöli azoknak a feladatoknak a körét, amelyeket a hivatásos állomány tagja külön utasítás nélkül is általában végezni jogosult és köteles a jogviszonya fennállása alatt. A körzeti megbízotti szabályzat kógens módon meghatározza az ellátandó feladatok körét, a hivatásos állomány tagjának ehhez kell igazodnia a munkaköri leírás elkészítésekor, az abban foglaltak korlátlanul nem bővíthetők. Ugyanez igaz az átkísérési és egyéb feladatokra, melyek mindegyike az eredeti beosztástól eltérő többletfeladat ellátást jelent. Nem fogadta el továbbá az alperesnek azon állítását, mely szerint a felperes igénybevétele a fokozott ellenőrzés és a különleges jogrend kapcsán nem esett korlátozás alá, mivel a felperes ilyen esetekben is csak eseti jelleggel vonható el a körzeti megbízotti beosztásából. A peradatok alapján megállapította, hogy az alperes nem csupán eseti jelleggel, hanem rendszeresen vonta el a felperest a körzeti megbízotti munkaköréből járőri feladatokra. Ebből következően elsődlegesen a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja alapján látta a felperes keresetét megalapozottnak, ugyanakkor akként foglalt állást, hogy az A/7. szám alatt csatolt alperesi beadvány a Hszt. 71. § (1) bekezdésének a) pontja alapján is igazolja a felperesi igény jogosságát, mivel a hiányra vonatkozó táblázati oszlopok azt mutatják, hogy a kereseti kérelemmel érintett 33 hónapra eső kezdőnapok közül 21 kezdőnap különböző mértékű – 1-4 fős – hiánnyal érintett volt, amikor a járőrök, járőrvezetők vagy járőrparancsnokok tényleges létszáma alacsonyabb volt a rendszeresítetténél. A Hszt. 71.§ (1) bekezdés b) pontjának megalapozottságát kizárta. A megbízási díj mértékét az illetményalap 75%-os mértékében nem találta eltúlzottnak.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[5] Az elsőfokú ítélettel szemben az alperes terjesztett elő fellebbezést, melyben annak megváltoztatását és a kereset elutasítását kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a tényállást nagyobb részt helyesen állapította meg, a megfelelő jogszabályokat alkalmazta, de azokból téves következtetést vont le. Érvelése szerint az elsőfokú bíróság megsértette a Hszt. 71.§ (1) bekezdés a) és c) pontjait, a belügyminiszter irányítása alá tartozó rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományát érintő személyügyi igazgatás rendjéről szóló 31/2015. (VI.16.) BM rendelet (továbbiakban: BMr2.) 35.§ (4)-(6) bekezdését, továbbá a körzeti megbízotti szabályzatról szóló 26/2015. (XII.9.) ORFK utasítás 21. pont b), c), d) alpontjait, valamint 24., 25., 26., 37. és 54. pontjait. Nem vitatta azon megállapítást, hogy a körzeti megbízotti feladatok és a járőrfeladatok elválnak egymástól, ugyanakkor hivatkozott a felperes munkaköri leírásának 2017. július 17-én kelt módosítására, mely szerint a felperes köteles ellátni a Járőr Őrszolgálati Szabályzatról szóló 13/2017. (III. 24.) ORFK utasítás 4-54., 60-78.; 83-130. pontjaiban meghatározott feladatokat is. Álláspontja szerint a felperes

nem látott el a beosztásához nem tartozó, a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontját megalapozó többletfeladatokat, az elvégzett feladatok nem tartoznak az ORFK utasítás 25. pontjában felsorolt tiltott tevékenységek körébe. A felperes a körzeti megbízotti körzeten kívüli „járőr jellegű” feladatokat a körzeti megbízotti beosztásához tartozó munkaköre helyett, az aznapra meghatározott „egyéb” szolgálati feladatként hajtotta végre, amely részére nagyobb felelősséget, leterheltséget nem jelentett. Érvelése szerint a felperes munkaideje egy részében a körzetében és a munkakörébe tartozó tevékenységet végzett, amely nem képezheti megbízási díj alapját. A magasabb besorolású felperesi beosztásban alacsonyabb szolgálati beosztásokhoz tartozó feladatellátás nem jelentett többletfelelősséget és többlet terhet; a járőrvezető és járőrparancsnoki munkaköri leírások részben azonosak a körzeti megbízott munkaköri leírásában foglaltakkal.

[6] Kifejtette, hogy a koronavírus járvány elleni védekezéssel jelentős többletfeladat hárult a rendőrség személyi állományára, a veszélyhelyzeti kormányrendeletekben meghatározott intézkedések a rendőrség feladatrendszerét nagymértékben megváltoztatták. A szakmai feladatok végrehajtása miatt átcsoportosítást kellett végrehajtani, amelyhez a szolgálatszervezéseket igazították. Az ORFK utasítás 21. pontja eseti elvonásra ad lehetőséget, de a norma megalkotása óta számos új feladatot kellett a rendőrségnek megoldania, ami szintén a személyi állomány átcsoportosítását indokolta. A veszélyhelyzet idején némileg csökkentek a körzeti megbízott feladatai is. Mindezek miatt a felperes az ORFK utasítás 21. pont b) és c) alpontja alapján működési körzetéből elvonható volt. A Hszt. 71. (1) bekezdés a) pontjával kapcsolatosan fellebbezésében érvelést nem adott elő.

[7] A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását és az alperes másodfokú perköltségében marasztalását kérte. Rámutatott: a munkáltatónak az a joga, hogy a körzeti megbízotti beosztásához nem tartozó feladatok mellett más feladatok elvégzésére utasíthatja, nem sértheti a kinevezése szerinti beosztását, továbbá az utasítás teljesítése esetén a díjazásra, ellenszolgáltatásra való jogosultságát. Mint kifejtette, az ORFK utasítás egyértelműen meghatározza, hogy a körzeti megbízott csak járőrvezetői feladatot láthat el egy beosztott járőrrel közösen, a körzeti megbízotti körzeten belül, ettől eltérő járőri többlet feladatok ellátásáért ellentételezést kell fizetni. Lényeges az is, hogy a körzeti megbízottnak saját működési területe közterületén kell 70%-ban szolgálatot teljesítenie, nem bármely közterületen, a közterületi szolgálat egyébként sem feleltethető meg a járőrszolgálatnak. Az ORFK utasítás meghatározza az ellátandó feladatok körét: a járőri feladatok alapvetően nem tartoznak a körzeti megbízott tevékenységébe, a két beosztás tehát különböző. Hangsúlyozta: alperes is elismerte fellebbezésében a járőri feladatok felperes általi ellátását, csupán azt a jogi álláspontot képviselte, hogy a körzeti megbízotti beosztás feladatai magukban foglalják a járőri beosztás valamennyi feladatát. Ezzel szemben a munkáltató csak egy adott beosztáson belül határozhatja meg a munkaköri feladatokat; lényeges továbbá, hogy a per alapjául szolgáló többletfeladatok nem eseti jellegűek, hanem rendszeresek voltak. Érvelése szerint az ORFK utasítás 21. pontja alapján terület lezárással járó fokozott ellenőrzés nem valósulhatott meg olyan széles időtartamban, ahogyan azt az alperes állította, egyébként sem igazolta, hogy ebben a felperes ténylegesen részt vett. Kifogásolta, hogy az alperes a különleges jogrendre történő hivatkozás kapcsán sem jelölte meg, hogy azzal összefüggően a felperes milyen feladatot látott el.

A Fővárosi Ítéltábla döntése és annak jogi indokai

[8] Az alperes fellebbezése – az alábbiak szerint – megalapozatlan.

[9] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 108. § (1) bekezdése szerint a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem keretei között bírálta felül. Megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló peradatok alapján helyesen rögzítette a tényállást, helytálló az abból levont jogi következtetése és érdemi döntése is. Ítéletét az irányadó jogszabályok megfelelő alkalmazásával, kellően részletesen megindokolta, amivel a másodfokú bíróság is egyetértett. A fellebbezésben foglaltakkal összefüggésben az alábbiakat emeli ki:

[10] A peradatok szerint az alperes nem vitatta, hogy a felperes körzeti megbízotti működési körzetében és azon kívül járőrfeladatokat rendszeresen ellátott, azonban – álláspontja szerint – ezeknek a feladatoknak a teljesítése nem a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja szerint a szolgálati beosztáshoz nem tartozó feladatkör, nem többletfeladat, ezért megbízási díj részére nem jár. A felperest olyan járőri feladatok elvégzésére utasította, melyek nem jelentettek számára többletterhet, továbbá azokat el kellett látnia a működési körzetében és azon kívül is, figyelemmel az ORFK utasítás 21. és 24. pontjára, továbbá a fokozott ellenőrzés elrendelésére, valamint a veszélyhelyzet miatti különleges jogrendre.

[11] A Hszt. 71. § (1) bekezdésének c) pontja szerint nem vitásan a hivatásos állomány arra alkalmas tagja átmenetileg megbízható a szolgálati beosztásához nem tartozó feladatkör ellátásával, többletfeladatként. Erre figyelemmel az alperes jogszerűen utasíthatta a felperest olyan feladatok elvégzésére, melyek a képzettségéhez, végzettségéhez, szakmai tapasztalatához kapcsolódtak és ahhoz igazodtak. Ugyanakkor hangsúlyozandó: az alperesnek az a joga, hogy a felperest a körzeti megbízotti beosztásához tartozó feladatok mellett más feladatok elvégzésére utasíthatja, nem sértheti a felperes kinevezése szerinti beosztását, továbbá az utasítás teljesítése esetén az érintett ellenszolgáltatásra való jogosultságát. Ha a felperes a megbízást az eredeti szolgálati beosztásának ellátása mellett végzi, a többletszolgálatért díjazásra jogosult [Hszt. 71. § (5) bekezdés].

[12] Az állománytáblában rendszeresített beosztásokhoz tartozó feladatokat a munkáltató a munkaköri leírásban egyoldalú utasításával rögzítheti; a munkaköri feladatok meghatározása azonban a munkáltató részéről nem lehet önkényes. A munkáltató egyoldalú utasítási jogával az állománytáblában rendszeresített beosztás (a munkakör) keretein belül határozhatja meg azokat a ténylegesen ellátandó feladatokat, amelyeket a hivatásos állomány tagja jogosult és köteles ellátni. Az alperesnél a felperes körzeti megbízott beosztása az állománytáblában rendszeresített és a kinevezésében rögzített szolgálati beosztás (munkakör).

A munkáltató egyoldalú utasítási jogával a kinevezés szerinti beosztás keretein belül határozhatja meg a munkaköri leírásban a felperes által ténylegesen ellátandó feladatokat. A következőket bírói gyakorlat (Kf.VII.39.247/2020/4., Kf.VII.39.389/2021/4., Kf.VII.39.523/2021/4.) szerint a munkakör kiterjesztő értelmezésére nincs lehetőség, így ezen elvi alaptól eredően jogellenes az olyan gyakorlat, amikor a munkáltató a munkakör részének tekinti egy másik munkakör – akár átmeneti, akár tartós – feladatainak ellátását.

[13] A fentiek alapján az alperes csak a kinevezés szerinti munkakörön, tehát beosztáson belül határozhatja meg szabadon a munkaköri leírásban nevesített feladatokat, a munkaköri leírásba más munkakörbe tartozó feladatokat jogszerűen nem építhet be. Következésképp alaptalanul hivatkozott az alperes a felperes 2017. július 17-én kelt módosított munkaköri leírására, mely szerint a felperes köteles ellátni a járőr-őrszolgálati szabályzat egyes pontjaiban meghatározott feladatokat; ugyanis a fentebb kifejtettekkel egyezően a munkaköri feladatok ily módon történő kiterjesztése jogellenes.

[14] A Kúria korábbi, jelen ügyben is irányadó határozataiban (Kfv.VII.37.642/2020/5., Kf.VII.39.525/2021/3.) kimondta, hogy a Hszt. 71. § (1) bekezdésének c) pontjában meghatározott kritériumok konjunktívak, ebből következően a felperest akkor illetheti meg a megbízási díj, ha nem a kinevezés szerinti beosztásához tartozó feladatkört látott el, többletfeladatként. Ezzel összefüggésben nem azon van a hangsúly, hogy a többletfeladat okozott-e többletterhelést, hanem azon, hogy a feladat a kinevezés szerinti beosztáshoz tartozónak tekinthető-e. Amennyiben a rendszeresen elvégzett további tevékenység nem tartozik az adott szolgálati beosztáshoz, az mindenképpen többletfeladatként értékelendő. Ebből következően megalapozatlan volt az arra történő alperesi hivatkozás, hogy a magasabb besorolású és magasabb képesítési követelményeknek megfelelő körzeti megbízotti szolgálati beosztásokban szolgálatot teljesítő személyek által ellátott, alacsonyabb besorolású beosztáshoz tartozó feladatokhoz kapcsolódóan nem állapítható meg olyan magasabb felelősségi kör, mely a Hszt. 71. §-a szerinti megbízási díjra való jogot megalapozná. Az ugyanis, hogy a szolgálati beosztáshoz tartozó feladatokon túl elvégzett, másik beosztáshoz tartozó további tevékenység magasabb felelősségi körbe tartozik-e, nem a helyettesítési díjra való jogosultság, hanem annak legfeljebb a mértéke megítélésénél vehető figyelembe.

[15] A felperes által végzett járőrszolgálati feladatok, mint a munkáltató egyoldalú utasítása alapján végzett feladatok nem tartoztak a felperes kinevezés szerinti beosztásához. Az alperes helytállóan hivatkozott ugyan arra, hogy az ORFK utasítás 24. pontja alapján a körzeti megbízott járőrvezetőként közterületi szolgálat végrehajtására járőrrel közösen beosztható, de nem állította és nem bizonyította – a felperes állításával és kimutatásával szemben –, hogy a felperes beosztása a szabályzat rendelkezései szerint valósult meg. A közrendvédelmi szakterületért felelős vezető köteles a közös közterületi szolgálatot úgy szervezni, hogy a feladatellátás – a 21-22. pontban meghatározottak kivételével – a körzeti megbízott működési körzetében történjen. A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság által figyelembe vett jogszabályi rendelkezések és egyéb normák alapján a körzeti megbízott és a járőr beosztás elhatárolása és különbözősége körében tett megállapításokkal egyetértett, így azok megismétlése szükségtelen.

[16] Az elsőfokú bíróság ítéletében helytállóan rögzítette, hogy a felperes a járőrfeladatokat a körzeti megbízott működési és csoportműködési körén kívül nem eseti jelleggel, hanem visszatérő rendszerességgel látta el, amelyre nem adott jogalapot az ORFK utasítás 24. pontja, valamint 2. pont b-c) alpontja, mert ezek a feladatok nem a felperes kinevezés szerinti beosztásához tartozóak. A Kúria következetes – jelen perben is irányadó - gyakorlata szerint a munkáltató utasítása alapján a hivatásos állomány tagja ugyan esetenként köteles ellátni a beosztása szerinti tevékenységhez nem tartozó feladatokat is, az ilyen jellegű feladat tartós ellátása ugyanakkor nem maradhat ellentételezés nélkül. Amennyiben a hivatásos szolgálati viszonyban álló hosszabb időn át a beosztásához nem tartozó feladatkört lát el, többletdíjazásra jogosult (Kf.VII.39.523/2021/4., Kf.VII.39.525/2021/3.).

[17] Mivel a felperest a peresített időszakban rendszeresen, nem eseti jelleggel osztották be a körzeti megbízotti működési körzetén kívüli járőri feladatokra, ezért az alperes megalapozatlanul hivatkozott arra is, hogy a fokozott ellenőrzés és a különleges jogrend időszakában a körzeti megbízott működési körzetén kívüli járőri tevékenysége megbízási díjra nem jogosít. A veszélyhelyzet miatti személyi átcsoportosítások a felperes eredeti szolgálati beosztása mellett ellátott többlettevékenysége ellentételezése alóli mentesülésre nem adnak alapot. A Kúria e tekintetben kialakított gyakorlatát az ítéltábla szintén irányadónak tekintette (Kf.VII.45.184/2021/4., Kf.VII.45.176/2021/4.).

[18] Az ítéltábla még az alábbiakat emeli ki: az alperes fellebbezésében hivatkozott az elsőfokú bíróság által a Hszt. 71.§ (1) bekezdés c) pontjában foglaltakon túlmenően a jogalap körében megállapított, Hszt. 71.§ (1) bekezdés a) pontjában foglaltak, ezen felül a BMr2. 35. § (4) és (6) bekezdéseinek a megsértésére, azonban ezekkel összefüggő indokolást nem adott elő, melynek következtében az ítéltábla ebben a körben nem vizsgálódhatott. Az ORFK utasítással összefüggésben pedig az ítéltábla arra mutat rá, hogy az ugyan szolgálati viszonyra vonatkozó szabály, de nem jogszabály, így annak a fellebbezésben megjelölt pontjai megsértésére hivatkozás önmagában a fellebbezésre nem adott alapot [Kp. 99. § (1) bekezdés].

[19] Az elsőfokú bíróság által megállapított összecszerűséget fellebbezésében az alperes nem vitatta, így azt az ítéltábla sem érintette, ebben a körben vizsgálódnia nem kellett.

[20] Mindezek alapján a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Kp. 109. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

[21] A pervesztes alperes a Kp. 35. §-a alapján alkalmazandó, polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 83. § (1) bekezdése és 102. § (1) bekezdése, valamint a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről

szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 4. § (1) bekezdés a) pontja, 3. § (5) bekezdése alapján köteles a fellebbezéssel érintett pertárgyértékhez (956.604 forint) igazodó és a jogi képviselő által kifejtett munkával arányosan számított, a pernyertes felperest megillető másodfokú perköltség megfizetésére.

[22] Az alperes az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 5. § (1) bekezdés c) pontja alapján személyes illetékmentes, ezért a fellebbezési eljárási illetéket a Kp. 35. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 95. § (1) bekezdés c) pontjára és a Pp. 102. § (6) bekezdésére figyelemmel az állam viseli.

[23] Az ítéltábla a fellebbezést a Kp. 99. § (3) bekezdése alapján alkalmazandó Kp. 77. §-a alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[24] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 99. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezés zárja ki.

Záró rész

Budapest, 2022. szeptember 28.

dr. Szőke Mária s.k.	dr. Németh Andrea s.k.	dr. Bendli Attila József s.k.
a tanács elnöke	előadó bíró	bíró